

[Poulsgaard]

er det jo staten, der skal betale, og hvorfor er det så egentlig det, kunne man spørge? Nu har vi lige fået forslag om, at vi skal give støtte til partierne – vi har ikke besluttet det endnu, men vi bliver jo nok enige om det, det ender det nok med. Det er da klart, at så skal vi støtte her også, for hvorfor skal der ikke støtte til radio, hvorfor skal der ikke støtte til ditten, og hvorfor skal vi ikke have støtte til datten? Det med at drive noget uden støtte, det strider jo imod al socialistisk tankegang.

Jeg kan da godt forstå, at de røde partier er lidt nervøse, nu har man sådan et dejligt monopol, man har Danmarks Radio og Fjernsyn, de har gjort deres gode gerninger nu i mange år. Men nu er der altså nogle lokalradioer, der begynder at true dem på eksistensen, vi får TV 2. Vi kan jo også se, når arbejderbevægelsen skal drive forretning – vi kan jo bare tage Aktuelt – hvordan i himlens navn ville det være gået med dette blad, hvis ikke man pøsede millioner og atter millioner af kroner i det? Arbejderbevægelsen duer ikke til at drive forretning. Den duer til at bluffe skatteborgerne, flå dem, det er det eneste, den duer til. Det er simpelt hen det eneste, den duer til, og så kommer man med sådan et forslag.

Men vi har fået de lokalradioer, og der var andre ting, man skulle gøre i stedet for at snakke om støtte til radio- og tv-stationer. Jeg vil spørge regeringen én gang til: hvornår får vi lov til at sætte en parabolantenne op, sådan at vi kan tage de signaler ned, der kommer?

Al den dér snak om, at der ikke er frekvenser nok, at der ikke er plads til lokalradioerne, er jo det rene, ja idioti må man vel ikke sige. Det er næsten den samme luft, der svæver over Italien og andre steder, og i disse lande har man altså plads til en uendelig masse radiostationer, så kom ikke og bild mig det ind. Når man siger, at man ikke har plads i Danmark, så er det simpelt hen politisk bestemt, at man ikke vil have plads til dem. Selvfølgelig er der plads, selvfølgelig skal de, der har lyst til at drive en lokal radio, have lov til det. Vi havde i sin tid et væld af aviser, vi havde socialdemokratiske aviser, vi havde radikale aviser, vi havde Venstreaviser, og vi havde konservative aviser. Det var da glimrende, og kunne vi få lige så mange radioer, som vi havde aviser

dengang, ville det da være dejligt. Selvfølgelig skal de have lov til det, og hvis de ikke kan drive de stationer uden at få nogle reklamekroner ind, ja så skal de selvfølgelig have reklamekroner. Men det er jo de Radikale, der også afgør det.

I det hele taget kan man jo undre sig over en institution som Danmarks Radio; lytterne flygter væk fra den, hvor mange hører og ser længere radio og fjernsyn i dette land? De fleste nogenlunde fornuftige mennesker har video, så bestemmer de selv, hvad de vil se, og man hører lokalradio, man hører alt muligt andet, men Danmarks Radio mister kunder i stribevis. Hvis det havde været andre forretninger, der gjorde det, så var man begyndt at afskedige medarbejdere, at indskrænke, men Danmarks Radio går præcis den modsatte vej, man ansætter nye hundrede medarbejdere. Regningen er det lige meget med, for den sender de jo bare til licensbetalerne.

Det er jo den måde, man driver forretningen på, når det er de røde, der står for det, og sådan må det tilsyneladende fortsætte nu her på lokalradioområdet. Jeg håber, at jeg kan komme til at sige tak til de Radikale, at de Radikale ikke kan stå model til det. Den tale, hr. Bilgrav-Nielsen holdt, kunne jo tydes både på den ene og den anden måde.

(Kort bemærkning).

Tastesen (S):

Jeg tager såmænd ikke ordet for at diskutere mediepolitik med hr. Poulsgaard. Men når hr. Poulsgaard påstår, at arbejderbevægelsen ikke duer til at drive forretning, så er det selvfølgelig en påstand, som svarer til, om jeg sagde, at privatkapitalen ikke duede til at drive forretning, jf. tilfældet Superfos. Den slags let fremsatte påstande synes jeg ikke er på sin plads i denne mediedebat.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Nej, det kan da godt være, hr. Tastesen ikke synes det. Men skal vi begynde at snakke om Stjernen, skal vi begynde at snakke om en masse af de ting, som arbejderbevægelsen har haft fat i: bageri og hvad ved jeg, det har gået med drønende underskud det hele. Det er klart, man kan altid hænge en-